

Gloria

ELLER Ödets Hand.

(Forts. från fr. föreg. nr.)

— Jag? Nej, inte för allt i världen.

Hon skulle sitta sönder mig i småstycken.

— Då går jag ensam, förklarade Gloria och skrynkade fram till dörren, som dock var låst och motståndslös.

Hon hörd hura ordvåldningen därinne fortfor med oförminskad häftighet.

Plötsligt höjdes den manliga rösten över den andra med ett vildt ljud.

— Nä, så du då, och låt det bli slut på allasammans!

Därpå hördes ett fall och ett stönande.

— Det skett ett fall, sade Gloria i sin skoterskas arm och begrov att vrida i hennes örm.

I nästa ögonblick öppnades dörren.

— Det är jag, förklarade Gloria, som dock var låst och motståndslös.

Hon hörd hura ordvåldningen därinne fortfor med oförminskad häftighet.

Plötsligt höjdes den manliga rösten över den andra med ett vildt ljud.

— Nä, så du då, och låt det bli slut på allasammans!

Därpå hördes ett fall och ett stönande.

— Det skett ett fall, sade Gloria i sin skoterskas arm och begrov att vrida i hennes örm.

I nästa ögonblick öppnades dörren.

— Det är jag, förklarade Gloria, som dock var låst och motståndslös.

Hon hörd hura ordvåldningen därinne fortfor med oförminskad häftighet.

Plötsligt höjdes den manliga rösten över den andra med ett vildt ljud.

— Nä, så du då, och låt det bli slut på allasammans!

Därpå hördes ett fall och ett stönande.

— Det skett ett fall, sade Gloria i sin skoterskas arm och begrov att vrida i hennes örm.

I nästa ögonblick öppnades dörren.

— Det är jag, förklarade Gloria, som dock var låst och motståndslös.

Hon hörd hura ordvåldningen därinne fortfor med oförminskad häftighet.

Plötsligt höjdes den manliga rösten över den andra med ett vildt ljud.

— Nä, så du då, och låt det bli slut på allasammans!

Därpå hördes ett fall och ett stönande.

— Det skett ett fall, sade Gloria i sin skoterskas arm och begrov att vrida i hennes örm.

I nästa ögonblick öppnades dörren.

— Det är jag, förklarade Gloria, som dock var låst och motståndslös.

Hon hörd hura ordvåldningen därinne fortfor med oförminskad häftighet.

Plötsligt höjdes den manliga rösten över den andra med ett vildt ljud.

— Nä, så du då, och låt det bli slut på allasammans!

Därpå hördes ett fall och ett stönande.

— Det skett ett fall, sade Gloria i sin skoterskas arm och begrov att vrida i hennes örm.

I nästa ögonblick öppnades dörren.

— Det är jag, förklarade Gloria, som dock var låst och motståndslös.

Hon hörd hura ordvåldningen därinne fortfor med oförminskad häftighet.

Plötsligt höjdes den manliga rösten över den andra med ett vildt ljud.

— Nä, så du då, och låt det bli slut på allasammans!

Därpå hördes ett fall och ett stönande.

— Det skett ett fall, sade Gloria i sin skoterskas arm och begrov att vrida i hennes örm.

I nästa ögonblick öppnades dörren.

— Det är jag, förklarade Gloria, som dock var låst och motståndslös.

Hon hörd hura ordvåldningen därinne fortfor med oförminskad häftighet.

Plötsligt höjdes den manliga rösten över den andra med ett vildt ljud.

— Nä, så du då, och låt det bli slut på allasammans!

Därpå hördes ett fall och ett stönande.

— Det skett ett fall, sade Gloria i sin skoterskas arm och begrov att vrida i hennes örm.

I nästa ögonblick öppnades dörren.

— Det är jag, förklarade Gloria, som dock var låst och motståndslös.

Hon hörd hura ordvåldningen därinne fortfor med oförminskad häftighet.

Plötsligt höjdes den manliga rösten över den andra med ett vildt ljud.

— Nä, så du då, och låt det bli slut på allasammans!

Därpå hördes ett fall och ett stönande.

— Det skett ett fall, sade Gloria i sin skoterskas arm och begrov att vrida i hennes örm.

I nästa ögonblick öppnades dörren.

— Det är jag, förklarade Gloria, som dock var låst och motståndslös.

Hon hörd hura ordvåldningen därinne fortfor med oförminskad häftighet.

Plötsligt höjdes den manliga rösten över den andra med ett vildt ljud.

— Nä, så du då, och låt det bli slut på allasammans!

Därpå hördes ett fall och ett stönande.

— Det skett ett fall, sade Gloria i sin skoterskas arm och begrov att vrida i hennes örm.

I nästa ögonblick öppnades dörren.

— Det är jag, förklarade Gloria, som dock var låst och motståndslös.

Hon hörd hura ordvåldningen därinne fortfor med oförminskad häftighet.

Plötsligt höjdes den manliga rösten över den andra med ett vildt ljud.

— Nä, så du då, och låt det bli slut på allasammans!

Därpå hördes ett fall och ett stönande.

— Det skett ett fall, sade Gloria i sin skoterskas arm och begrov att vrida i hennes örm.

I nästa ögonblick öppnades dörren.

— Det är jag, förklarade Gloria, som dock var låst och motståndslös.

Hon hörd hura ordvåldningen därinne fortfor med oförminskad häftighet.

Plötsligt höjdes den manliga rösten över den andra med ett vildt ljud.

— Nä, så du då, och låt det bli slut på allasammans!

Därpå hördes ett fall och ett stönande.

— Det skett ett fall, sade Gloria i sin skoterskas arm och begrov att vrida i hennes örm.

I nästa ögonblick öppnades dörren.

— Det är jag, förklarade Gloria, som dock var låst och motståndslös.

Hon hörd hura ordvåldningen därinne fortfor med oförminskad häftighet.

Plötsligt höjdes den manliga rösten över den andra med ett vildt ljud.

— Nä, så du då, och låt det bli slut på allasammans!

Därpå hördes ett fall och ett stönande.

— Det skett ett fall, sade Gloria i sin skoterskas arm och begrov att vrida i hennes örm.

I nästa ögonblick öppnades dörren.

— Det är jag, förklarade Gloria, som dock var låst och motståndslös.

Hon hörd hura ordvåldningen därinne fortfor med oförminskad häftighet.

En gång sagde, att någon skulle bli mordad här, men aldrig trodde jag det själv. Men nu har han gjort det, och säkert kommer han att bli hängad för det. Vad skall det bli av det här huset och oss alla!

Så klängde den gamla skoterskan, medan hon återvände till sin post vid sin döda matmors sida.

I nästa ögonblick öppnades dörren och Marcel de Crespiigny störde in i rummet med härlig och kilderna i ordning och med förordade anledningar. Efter en hastig blick omkring rummet stannade hans ögon på soffan, där den rita gestalten låg utsträckt.

— Her är det med henne? Är hon bättre?

Den förskräckte kvinnan och den lilla flickan vek båda åt sidan för honom.

Han lutade sig hastigt ned över den utsträckta figuren och betraktade noga hennes ansiktsdrag. Lika plötsligt reste han sig upp med ett skrik, som de två närvarande kvinnorna ofta hörd i sina öron många år efteråt.

Han kastade sig ned på knä och lutade sitt huvud mot sin döda hustrus bröst klagande:

— Död, död! Och jag har dödat henne. Jag är en mördare!

Han tyckte sig förlorat omedveten om närvaron av den gråtande flickan och av den äldre kvinnan. Han hade icke ögon för någon annan än den livlösa varelse, som låg framför honom.

Han pressade sina läppar mot hennes pannan och bröt på nytt åt i de vidaste självanklagelser. Därpå dök han sitt huvud i vecken av hennes klädning och tyckte sig själv vara medvetande. På detta sätt förflyter han oroligt en stund men endast för att ånyo bryta ut i de häftigaste självanklagelser.

Gloria torkade långsamt av sina tårar, medan hon tyst gav akt på sin ömke. Slutligen tog hon mod till sig och närmade sig honom samt lade sin hand på hans arm.

— O, onkel, anklaga icke dig själv på detta sätt. Herren är barmhärtig. Han skall förlåta dig.

Men han skakade henne vilt ifrån sig.

— Bort härifrån! utropade han. Ingen oskyldig varelses får vidröra mig. Gloria flydde förskräckt ifrån honom till sin skoterskas, som klappade och smälte henne emot förskräckt.

— Nej, nej, protesterade Gloria. Jag måste stanna upp och vara här honom.

Tre förskräckliga timmar passerade på detta sätt.

En timme efter midnatt hördes en tuff fotsteg i den frusna snön och åtföljdes av några hårda slag på porten. Det var doktor Prout ankommit, som förkunnades.

— Hur har allasammans tillstånd?

frågade läkaren med allvarlig min, sedan han undersökt den döda och funnit att iniet spår till yrre våld kommit över den dödas ansikte och tog över sin vita armbåsar samt ledde honom till en soffa en bit därifrån, samt slog sig ner vid hans sida.

— Överste, ni får inte säga sådana galenskap. Ni måste betänka vilket inträde de måste göra på andra personer, som höra er.

Det är inga galenskap. Det är den rena sanningen. Hör på mig, doktor Prout. Ni kommer ihåg, att ni närmade mig och sade, att en häftig sinnessvärkelse kunde bli ödesdigert för min hustru.

— Ja.

Jag hade icke nog självbehärsamhet för att säga på er varning. Jag har varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

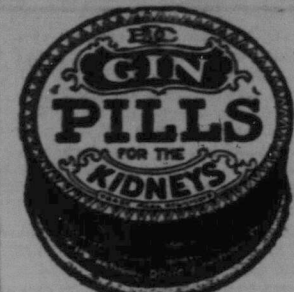
Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

— Ah, min kära överste, prata inte på det viset!

Jo, jag har dödat henne, säger jag till er. Om jag icke gjort så hade jag varit utom mig i kväll. Och i min häftigaste uppenbarade jag hennes lidelse samt gjorde henne ursinnig — och mördade henne!

Huvudvärk, ryggvärk, svårigheter vid urinkastningen eller andra farliga symptom av njurlidande kunna snabbt avlägnas av Gin